

Ylämaankarjaa

Preiviikinlahden alavat maankohoamisrannat yhdessä alueella aikoinaan vuosikymmeniä jatkuneen laidunnuksen kanssa ovat muokanneet alueesta luonnonoloiltaan ainutlaatuisen. Laidunnus ja heinänteko yhdessä veden sekä jään liikkeiden kanssa estivät niittyjen luontaisen sukkession. Maatalouden muutosten myötä laidunnus alueella loppui 1960-luvulla. Tämän seurauksena rantaniityt ruovikoituivat ja syntyneet perinnebiotyypit taantuivat ja lajisto yksipuolistui.

1990-luvulta lähtien Preiviikinlahden ranta-alueita on hoidettu erilaisin toimenpitein. Riitsaranlahdella on jatkettu laidunnusta ja muilla alueilla on tehty niittoja sekä raivauksia. Toisaalta osa alueista on jätetty täysin luonnonomaisiksi, jolloin nähtävissä on maankohoamisrannan seurauksena syntynyt ekologinen sukkessio. Rantaviivan vesikasvit vaihettuvat rantaniityiksi ja edelleen tervaleppälehdoiksi sekä kangasmetsiksi.

Hoitotöiden avulla pyritään säilyttämään luonnon monimuotoisuus. Ranta-alueiden mosaiikkimaisuus edesauttaa alueen lajiston ja biotyypin kirjon säilymistä. Hoitojen seurauksena alueella tavattavien lajien, kuten linnuista eteläsuosirrin ja suolaiseen maaperään sopeutuneiden kasvilajien taantuminen on saatu pysäytettyä.

Ylämaankarja

Ylämaankarja on vanha lehmärotu, joka on sopeutunut elämään Skotlannin Ylämaiden karussa ja koleassa luonnossa. Suomessakin se selviää talven yli ulkosalla.

Ylämaankarjalla on erittäin tehokas ruoansulatus ja soveltuu siksi erittäin hyvin laiduntamaan luonnon laitumia.

Ylämaankarja on luonteeltaan rauhallinen ja säyseä. Vasikoiden syntymäaikoihin emot voivat kuitenkin olla aggressiivisia.